

SLOVENSKI NAROD.

Izšla vsak dan sveder, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld. za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolijo frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je na Kongresnem trgu št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Tržaška občina in slovenski okoličani.

Iz Trsta, 25. septembra. [Izv. dop.]

Tržaški občinski svet je imel minuli četrtek svojo prvo sejo po počitnicah in ta seja je bila tem večje važnosti, ker se je v njej razpravljalo o občinskem proračunu, pri kateri priliki se je s slovenske strani osvetljevalo čudno gospodarstvo občinskega zastopa.

Proračun končuje tudi letos z navadno glorio, namreč z izdatnim deficitom v znesku 143 200 gld. In ta deficit narašča čedalje bolj, dasi je država Tržaški občini dovolila pobiranje tako ogromnih davkov, kakršnih ne plačuje nobena druga občina v Avstriji. Navzlic ogromni svoti skoraj treh milijonov preračunanih dohodkov izkazuje proračun zgoraj imenovani primanjkljaj, kateri bi pa prav lahko izostal, kajti ves ta primanjkljaj bi se pokrtil lahko samo s tem, kar bi se prištedilo, ako bi se opustil le najnepotrebnejši, recimo deseti del italijanskih šol in otroških vrtcev. Gospoda so pa glede troškov za zgradbo in ustanovljenja novih italijanskih šol jako radodarni. V to svrbo imajo vedno dovolj denarja in ta njih radodarnost bo tudi v bodoče vedno večja, ako jim bo vladna pomoč zmirom tako brezpogojno na razpolaganje, kakor jim je bila dosedaj. — To priliko je porabil okoličanski poslanec Nabergoj, ter je v temeljitem govoru osvetlil gospodarstvo mestne občine s posebnim ozirom na tužno Tržaško okolico. Ne samo se ne upošteva opravičene tožbe in želje okoličanov, niti sklepi mestnega zbora se ne izvršujejo več. Tako je mestni zbor že pred petnajstimi leti dovolil svoto 5000 gld. za zgradbo vodnjaka v Sv. Križu, a še do današnjega dne se ni začel graditi; pred petimi ali šestimi leti se je določilo, razširiti pokopališče na Proseku, a še sedaj se ni z delom začelo; minolo leto se je dovolila svota 200 gld. v podporo onim okoličanom, kateri bodo gradili privatne vodnjake, a prošnje za podporo so se vse odbile! L. 1884. se je določilo, namestiti za vso okolico le jednega okrajnega načelnika (Capo distretto), a mesto jednega sta dva, katerih jeden je navadno bolan, na odpustu ali zadržan. Ako bi se bil dotični sklep izvršil, prihranilo bi se bilo že celih 14.000 gld., s katerimi bi se bila že davno

leško zgradila šola za Gropado in Podriče, za katero šolo toliko let brezuspešno prosijo ondodni prebivalci. Po gorenji in spodnji okolici živo pomanjkuje vode in mestna uprava še neče dotičnih krajev preskrbeti z vaškimi vodnjaki. V Bazovici se staka v vodnjak celo voda s pokopališča, iz jarkov in grabnov; nekda se je v istem vodnjaku našlo celo segnito človeško truplo. Pri Sv. Ivanu je magistrat ukazal zapreti nekatere vodnjake z neresnično pretvezo, da je voda, ki se iz njih dobiva, nepitna, dočim so se pustili odpreti drugi z istinito slabo in nezdruvo vodo; za nadomeščenje pa ni odprlo novih vodnjakov. Šolstvo v okolici je pomanjkljivo in nezadostno. V Gropadi, Rocolu, Sv. Mariji Magdaleni Doljnji prosijo že dolga časa ljudskih šol, a še vedno zaman. Oj 5880 za šolo godnih okoličanskih otrok obiskuje jih komaj 53%, šolo, čemur niso uzrok samo nemarni stariši, temveč in v prvi vrsti magistrat, ki ne izvršuje svoje oblasti. Živo je Nabergoj bičal znane magistratne ogledube in biriče v okolici takozvane „capoville“ (vaške načelnike) — ki so sami lahouski agitatorji. Ti ljudje imajo v okolici neomejeno oblast, njim je poverjena policijska služba in neštivilne pritožbe pričajo, kako jo izvršujejo; nikdo ne ve, kdaj so v službi, kdaj ne; nema doma nastopijo ter eklicujoč se na svojo službo delajo, kar hočejo, celo aretujejo ljudi. Znamenja nimajo nobenega liki preoblečeni policisti. Ovajajo pridno krčmarje, ako imajo le par minut čez uro odprto svojo gostilno, dočim, če so sami krčmarsji, smejo ponočni mir rušiti kakor hočejo in nobena pritožba nič ne izda. Pojasnjuje samoblastno postopanje občinskega zdravnika dra. Suše, ki pridno pošilja svoje pacijente v bolnico tudi za najmanjšo bolezen, provzročujoč s tem zasebnikom in občini škodo. Tudi poti v okolici so v jako slabem stanju ter se ničesar ne stori za njih zboljšanje. „Tu navedene potrebščine nam mora občina preskrbeti — pravi govornik — in naslikane nedostatke odstraniti; ako pa tega nečestoriti, naj se odreče ogromnim dokladam, katere pobira od okolice in mi si bomo znali s temi politiško in gospodarsko sammi pomagati!“ Predlaga, naj se voli odsek sedmih članov — mej njimi dva okoličanska svetovalca — da se te razmere prouče.

Glas vpijočega v puščavi! Župan dr. Pitteri omeni, da je g. Nabergoj sicer dovolil besedo, a nasvete svoje in predlog ob odseku naj bi stavil pozneje pri podrobni razpravi. Ni vredno niti omeniti, da je galerija po svoji navadi ropotala in sikala, dokler je Nabergoj govoril. To je že res navada, ako si okoličanski svetovalec drzne le usta odpreti. To ropotanje se pa vrši navzlic ljubeznivim in vzpodbudnim opominom župana, „naj bi „gospodje“ ne motili razprav!“

Izborni govor Nabergojev je napravil najboljši utis na slovenske okoličane. Nezadovoljnost z mestno upravo rase dan za dnevom in ko bi bilo v okolici energičnih agitatorjev, bi se lahko na uedvoumen način izrazila. Mestni magistrat postopa z okoličani tako, kakor da so neke vrste raja. Ne samo v narodnem oziru tlači ubozega okoličana ter ga poitaljančuje na vse mogoče načine, naložili so mu tudi ogromnih občinskih doklad, kakršnih ne nosi noben državljan na svetu. Okoličan v obsežju užitninske črte mora plačevati n. pr. od vsacega hektolitra po njem pridelanega vina, badisi da ga proda ali sam izpije, samo občini 6 gold. 80 kr. in državi 3 gld. 60 kr. Jednako se godi zgornjemu okoličanu, ki je istotako z dokladami preobložen. Ako pomislimo, da je vsled znane klavzule vino mnogo cenejše, sprevidimo, da je okoličanskemu kmetu že zdvojiti ter opustiti obdelovanje itak peščene in nevhvalne zemlje. Z druge strani pa preti trtna uš ugonobiti še ono malo trt kar jih ima, tako, da bode kazalo okoličanom kmalu bolj saditi krompir nego trte. Ni čuda, da so okoličani skrajno razburjeni ter da je že večina prepričana, da je Tržaški okolici toliko v gmoetnem kolikor v narodnem oziru jedina pomoč, ako se administrativno loči od Trsta ter ustanovi samoupravo zase. To misel, katero je izrazil g. Nabergoj v začetku svojega govora, moralo bi si osvojiti tudi naše politiško društvo „Elinost“ ter sklicati okoličanske veljavne in zaupne može v pomenek in začeti zanjo delovati z vso odločnostjo, v časopisju in ustno. H tro se tako velika ideja ne izvrši ali z vztrajnim in resnim delovanjem mej narodom se končno premagajo tudi najmočnejše ovire in če bodo Tržaški Slovenci na to vprašanje koncentrovali vse svoje moči, je bodo gotovo srečno rešili.

LISTEK.

Ludvik XI.

(Konec.)

Karla Drznega prvi general, Napolitan Campo-Basso, imel je mržnjo zoper svojega vročerknega gospoda in se je ponudil Ludviku, da mu spravi najnevarnejšega sovražnika s poti. Ko je pri obleganji Nancyja prišlo do bitve, zaglal je Campo-Basso krik: Reši se, kdor more! in vsa vojska se je udrila v beg ter potegnila vojvodo s seboj. Dva dni pozneje so našli Karla mrtvega, in sploh se je slutilo, da je bil zavratno umorjen.

Koliko je pa kralj še družih manjših glav odsekati in obesiti dal, koliko so jih pometali v vodo zašitih v vreče z napisom: Laissez passer la justice du Roi! (Ne ustavljajte kraljeve pravice!), koliko jih je ječalo v groznih podzemskih ječah, takozvanih „pozabljenicah“ (oubliettes), to je vedel samó kraljev vrbeni profos, rabelj in najljubši prijatelj Tristan l'Hermitte, ki je na migljaj razumel svojega gospoda.

Z leti je postajal kralj vedno nezaupnejši, vedno bolj neusmiljen, ob jednem pa tudi zmerom bolj svetohlinsk in vraževeren. Grozno se je bal smrti, ker se je bal sodbe. V pričo njega ni smel nihče o smrti govoriti — razven zdravnika Coitierja, ki je imel Ludvika popolnem v svoji oblasti, ker je ta bil uverjen, da ga nihče drugi ne more ohraniti pri življenji. Zato mu je tudi plačeval — dasi sicer varčen čez mero — velikanske vsote, do 10.000 cekinov na mesec. Narod si je celo pripovedoval, da zdravi bolnika z otročjo krvjó. Nič manj nego na Coitierja zanašal se je na svoja božja pota in na svetinje, dasi je Tristan na njegovo povelje čim dalje kruteje moril. Svetinje je dobival od vseh strani, celo turški sultan Bajazet mu jih je poslal. Za svojo posebno priporočnico je imel Mater božjo, posebno Notre Dame de St. Michel, N. Dame du bois (v Lesu), najbolj pa N. Dame de Clery. Svinčene podobe svetnikov in svetinje je nosil vedno na svojem klobuku, katerega je snel z glave in pokleknil predenj, kadar se je hotel priporočiti kakemu patronu. Seveda je včasih prosil za čudne reči. Tako je jedenkrat molil: „O, dobra moja gospa, moja velika prijateljica, ti si bila vedno moja za-

ščitnica. Prosim te, govori zame pri Bogu, naj mi odpusti smrt mojega brata, katerega sem dal zastrupiti. To samo tebi povem in nikomur drugemu. Pa kaj sem hotel, ko mi ni dal miru. Izprosi mi milost, ljuba moja gospa, in že vem, kaj ti bom dal.“ Zgodilo se je pa tudi, da je še celo svetnikom pozabil dati, kar jim je obljubil.

Kakor je bil velik svetohlinec, tako je bil tudi grozen vraževerec. Astrolog njegov Angelo Cattho se mu je nekoč zameril, in kralj je že botru Tristanu namignil. Norčevaje vpraša zvezdogleda, kdaj ga — namreč astrologa — čaka smrt. Ta razgrne svoje table, računi in računi in pravi naposled: „Osem dnij pred Vami, sire“. Tega se je kralj tako prestrašil, da mu je prizanesel.

Zadnji čas svojega življenja je prebil v gradu Plessis-le Parc pri Toursu. Leta 1482. so prišli odposlanci Flandriških mest z njim sklepali mir, valed katerega so mu pripadle štiri pokrajine na severu Francije. Pol milje pred gradom so morali stopiti raz konje, ker z njimi ne bi bili mogli priti mimo zakritih jam, progelj, skobcev in volčjih pastij, s katerimi je bila cela okolica gradu zastavljena. Tiho in oprezno so stopali za vodnikom. V

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 27. septembra.

Celjsko vprašanje.

Nemški nacionalci bi iz Celjskega vprašanja radi naredili veliko državno afero, le da bi imeli izdatno orožje zoper levčarje, in zato je spravljajo pri vsaki priliki na dnevni red. V daljem Trutnovu na Čskem so nacionalci interpelirali posl. Pergelta glede Celja. Ta je rekel, da imajo Nemci nalogo, varovati nemške pravice, ker od vlade nimajo ničesar pričakovati. Govornik je povedal, da so se glede tega vprašanja vršila pogajanja, da pa je le levčarska stranka rekla odločno: ne. Če je slovenska gimnazija potrebna, bodo nemški poslanci rekli, naj se ustanovi v kakem slovenskem mestu, ne pa v nemškem Celju. Če bi se Slovincem ugodilo, bi se s tem kršila koalicija. Če pa bo to povod, zmatrati koalicijo kot razpuščeno, to je vprašanje, katerega ne more rešiti vsak posamezen poslanec. Odločili bodo potem volilci. Pomisliti je samo, da Nemci nimajo večine v parlamentu.

Razpor mej Mladočehi.

L'ati javljajo, da je mej češkimi in moravskimi Mladočehi nastal konflikt. Moravski Mladočehi sledijo profesorju Masaryku in glavno njih glasilo „Lidove Noviny“ je že prestopilo v Masarykov tabor. Da je res nastal razpor, kaže že to, da se shoda v Nymburku ni udeležil noben mladočeški zaupni mož z Morave. Sodi se, da je vse to prouzročil dr. Kramář. Če se oklenejo moravski Mladočehi prof. Masaryka, zadobi le-tega realistična stranka hkrati velik pomen, seveda le, če se ne uresniči novica, da se je dr. Kramář realistom izneveril in se oklenel pristnih Mladočehov.

Permanentni justični odsek

je predčerašnjim končal posvetovanja o novem civilnopravnem redu. Dolžbe glede zakonskih sporov so se izločile in ostanejo v tem oziru sedanje uredbe v veljavi. V prihodnji seji se loti odsek posvetovanja o jurisdikcijski normi. Kakor znano, želi vlada, da se plenarne razprave v drž. zboru čim bolj skrajšajo in pripravljajo v to svrhu poseben, opravičnik preminujoč zakonski načrt. Zbornici bosta po končani generalni debati glasovali, ali vzprejmeta načrt civilnopravnemu redu en bloc ali ne. Namera, uvesti novi red provizorno v nekaterih kronovinah, se je opustila.

Cerkvenopolitiške reforme na Ogerskem.

Ogerske maguatske zbornice posebni odsek je predčerašnjim odobril vladno predlogo glede verske svobode. Zoper priznanje brezverstva sta se oglasila tudi protestantski škof Sasz in grof Aladar Andrássy. Ta dva sta doslej s svojimi pristaši kaj odločno podpirala vladno cerkveno politiko. Ako ta dva ne odnehata, potem bi bila vladna predloga lahko izgubljena, in s tem silno oškodovana vsa reforma, če bi prišli katoliški magnatje glasovati. Ker pa je ogerski episkopat jako mlačen glede boja zoper cerkvenopolitične predloge, ker na tajnem simpatizuje z njimi, pač ni nič posebnega pričakovati.

Vnanje države.

Poznanjski Poljaki.

Poljake bo njih veselje, da so jim je Lvovska razstava posrečila, kmalo minilo. Na Nemškem so govorili, izrečeni na tej razstavi o raznih prilikah, naredili jako slab utis in prouzročili gonjo na poznanske Poljake. Nemci sodijo, da je cilj in smoter vsega poljskega gibanja obnavitev poljskega kraljestva in Bismarck je to Poljakom sedaj naravnost očital s pristavkom, da bi bila Nemčiji, A striji in sploh evropskemu miru poljska samostalna država raztezojoča se od Vисле do Črnega morja desti bolj nevarna, kakor velika Rusija. Ta Bismarckov izrek

odmeva sedaj iz gozda nemških listov in se razširja na vse mogoče načine, vmes pa se kliče na srdit boj zoper poznanjske Poljake.

Po bolgarskih volitvah.

Dočim je vlada trdno prepričana, da je izid volitev zanjo jako ugoden in da bo v sobranju imela zanesljivo večino, sodi Dragan Cankov povsem drugače. Cankov je bil v Beli Slatini voljen in sicer je dobil 1313 glasov. Tudi ne more Cankov verjeti, da bi samo osem njegovih in troje Karavelovjevih prišlo v parlament, češ, da je samo v okraju Wratza zmagalo osem Cankovcev, med njimi bivši ministri Danev, Savov, Valčev in Balabanov. Cankov je prepričan, da med 162 poslanci je gotovo 150 takih, ki so pripravljene glasovati za vsak predlog glede porazumljenja z Rusijo. Cankov namreč počakati v Belemgradu, da se verificira njegova volitev. Vlada že naznanja, da se volitev Cankova ne bo potrdila, češ, da nima Cankov legalnega bivališča na Bolgarskem. — Najnovejša poročila javljajo, da se je posrečilo ministrom pregovoriti Radoslavova, da je umaknil ostavko. Storil je to s pogojem, da se ministerstvo popolni z liberalnimi elementi. Koburžan se vrne te dni v S. fi o in takrat se reši minister-ska kriza.

Kitajsko-japonska vojna.

Kitajci so bili raztreseni vest, da se jim je po zadnji pomorski bitki pri izlivu reke Jalu posrečilo izkrcati večjo vojsko. Japonci zagotavljajo, da to ni res, in se pripravljajo na novo važno bitko. Japonski vojni minister se je postavil na čelo 30 000 mož brojčaste vojske. Ta se je že začela ukrcati, a kam jo ladje odpeljejo, ni znano. Organizovala se je nova eskadra, ki je zapustila pristan Haj-jang taj, a kam je odjadrala, tega ne ve nihče. Kitajci so v velikih skrbeh, boj se napada na kako večje pomorsko mesto. Neprestani porazi so kitajsko prebivalstvo močno razburili, in ta razburjenost se obrača proti inozemcem. Vojski napadajo že tujce na cesti — kar lahko prouzroči velike sitnosti.

Dopisi.

Iz Ljubljane, 25. septembra. [Izv. dop.]

(„Karnijolska“ slavnost.) Pred nekoliko dnevi je obhajala kakor znano nemška burševska „Karniola“ svojo desetletnico tu v središču Slovenije. Slovensko razumništvo in z njim tudi njega glasilo „Slov. Narod“ se ništa dosti brigala za to slavnost. Zmatrala sta jo pač za navadno dijaško slavnost kakor se godé na vseučiliščih skoro vsak mesec brez vsake politične barve ali demonstracije. Molčali bi bili tudi sedaj, da ni zadaja „Südöstr. Post“ prinesla obširnega popisa, ki naravnost pove, da vse slavlje ni imelo družega namena ko demonstrovati ter izzivati miroljubno Ljubljansko meščanstvo in sploh vse Slovenstvo.

Ne oziramo se na razne govore, ki so jih morali poslušati potrpežljivi poslušalci pri tej priliki. Vsi izvirajo več ali manj iz nedolžnega navdušenja za pangermansko stvar in nimajo tedaj nobene praktične pomembe. Čadno se nam v tem oziru le zdi, da je organ Ljubljanske nemške klike tudi tu začetkom poročila dal v oklep: (Politik auf der Schulbank.) Doslednost in logika, kje sta! Oziramo se pa lahko na nekatere druge momente, ki so v marsikakih ozirih prezanjivni. Nehoté so obudili našo pozornost široko pisana imena udeležencev. Tu bemo: Tachech, Janesch, Kahn, Negri, Mattusch, Rapch, Kovatsch i. dr. Jako zanimivo, kaj ne? Ta imena bi delala vso čast kakemu slovanskemu dijaškemu društvu. Sedaj naj pa še kdo reče, da niso

to pristni germani. Kako ti može pri vstopu v nemško „Burschenchaft“ dokazati svoje germanske pokolenje, kar mora vsakdo storiti, to nam je rečuganka. Morda nam vé to razjasniti „Südöstr. Post“.

Drugo zanimivost smo zapisali, ko smo čitali, da je glasoviti Buder, o. kr. profesor, kot starešina nazdravil društvu. Vzemimo, da bi bila v Ljubljani ruska naselbina. Ta bi priredila jednako slavnost. Kje bi si smel drzniti slovenski profesor, da bi prisostvoval slavnosti ali celo spregovoril par besedi na nji?! Prepričani smo, da ne ostane niti par dni na svojem mestu. Poslali bi ga Bog vé kam, morda še delj ko v Kamerun. In s tako rusko slavnostjo smemo primerjati karnijolsko prusko na avstrijskih tleh. Brez dvombe je bil prof. Binder kot „alter Herr“ tudi okinčan s prusko trobojnico. In kako navdušeno je govoril o hrabri „Jungmannschaft“, katero je pohvalil, da deluje v pravem nemškem smislu, kakor so jih bili stari naučili. Rea učenci smejo ponosni biti na svojega učnika. Da bi slovenski profesor govoril tako jednako na slavnosti, katero bi priredili lojalni Slovinci, ki ne zahtevajo v vsem svojem narodnem programu ko svoja prava in to v okviru naše Avstrije; takoj drugi dan bi ga gospod baron Hein vzprejel v avdienci. Pri tem se pa niti z jedno besedico ni nazdravilo našemu vladarju. Kak duh je vladal sploh v tej ljubeznivi družbi, razvidi se že iz prisostvovanja drugih društev. Tu so bili: „Schulverein“, „Südmark“, „Böhmerwaldbund“ i. dr. Tedaj samo društva, ki dobivajo svojo podporo iz Berlina z nemškimi markami.

Z veliko zadovoljnostjo se pisec koncem obrača na vso slavnost ter emfatično zakliče: „Noch ist Krain kein verlorenes Land!“ Blažena kranjska dežela! Še boš v učnih knjigah svetovne zgodovine cvetela kot „deutsches Erbland Oesterreichs“. Morda bomo še imeli izredno srečo, da se bomo videli na zemljevidu kot del velike germanske države, ki se bo raztezala od severnega morja pa do Adrije! Slovesno se je proglasila Kranjska za nemško posest. Ali vidite, slovenski poslanci, ki sedite v koaliciji, kako lepe sadove rodi vaša zveza? — Res, kranjski Nemci ste uboge pare. Sedaj vam že Kranjsko hočemo vzeti mi siloviti Slovinci!

Slovensko razumništvo je bilo toliko taktno — ne samo, da ni preprečilo vse te slavnosti (in to bi se bilo lahko zgodilo), ampak pustilo je, da se je razvila brez zaprek. Pokazalo je, da ima več olike, kakor ljubeznivi Nemci v krajih, kjer prebivajo Slovinci v manjšini. Kako so se lausko leto pripravljali Nemci krog Beljaka, da bi vzprejeli Sokole, ko so bili nameravali posetiti koroške brate! In sedaj, ko smo mi pustili Karnijo ce pri miru, pa že sklepajo iz tega, da se oslabei ne moremo več po robu postaviti germanskemu navalu. Vzrasel jim je greben ter zmagovito kličejo: „Kranjska še ni zgubljena!“ V zahvalo, da je Ljubljansko meščanstvo pripustilo, da se je ta slavnost mirno izvršila, bruhajo ti germanski možakarji žveplo in ogenj na Slovence. Slovensko razumništvo naj si zapomni besede: „Noch ist Krain kein verlorenes Land“ — ter naj mu pridejo v spomin pri jednaki priliki.

daljavi se j m prikaže velikanska temna groblja sredi planjave, to je bil grad Plessis. Zdaj pa zdaj se je vzdignila tropa krokarjev, in sem ter tam so se zibale v mraku čudne sence; bili so obešenci po vislicah in po vejah — čudna okolica za kraljevo bivališče. Ko pridejo bliže, ugledajo ne grad, nego trdnjavo, vel kansko ječo. Železna brana pred durimi, železna vrata, železne mreže. Težki most pade pred njimi; skoz temne oblokane duri stopijo na dvor, kjer so ležale težke železne kroglice z debelimi verigami, na katere so priklepali jetnike; bile so to „kraljeve hčerke“ (fillettes du roi) Vse je bilo zastavljeno z vojski, največ s škotskimi stražniki, katerim je kralj najbolj zaupal. Po zadublem hodniku pridejo v majhno temno čumrato ter zagledajo tam v kotu moža vsega zavitega v kožuho: to je bil Ludvik XI, katerega je že pred dvema letoma zadela kap in mu zamorila celo desno stran. Dal si je prinesiti evangelij, da bi prisegel nanj. „Ne zamerite mi, — jim pravi — da prisegam z levo roko; desna mi je malo opešala“ — toda bal se je, da bi taka prisega ne obveljala, ter vzdignil komolec desne roke do knjige. Tako je z levo roko in z desnimi komolcem pridobil štiri provincije.

Ker mu pa Coitier in svetinje niso pomagale, obrnil se je do kralja napelskega, naj mu pošlje puščavnika brata Roberta (pod tem imenom pozna Commynes sv. Františka de Paula), ki je bil na glasu čudodelnega svetnika. Kalabriški svetnik je res prišel, a spoznal je, kaj kralja tare, in mu svetoval, naj se z Bogom in ljudmi spravi.

Ko je kralj videl, da bo le treba umreti, pozval je k sebi svojega sinka Karla, kateri do takrat ni bil smel zapustiti gradu v Amboise. Ludvik je bil malovreden oče, kakor je bil svoje dni malovreden sin, in bal se je, da se sin vzdigne zoper njega, kakor se je bil on nekdanj zoper očeta; zato ga je imel zmerom zaprtega in je zaviral, kolikor je mogel, njegov telesni in duševni razvoj. S trepetom je poslušal prve in zadnje nauke svojega umirajočega očeta šibki dauphin, ki je pozneje kot romantiški, boja- in slaveželjni Karel VIII. zapeljal Francoze v Italijo, kjer so — zaman kakor vsak drugi narod — petdeset let prelivali kri, da si osvoje vrt Evrope. Glavni nauk, ki mu ga je oče dal, katerega se pa sin ni držal, bil je: „Qui nescit dissimulare, nescit regnare“ — kdor se ne zna potuhovati, ne zna vladati.

Jeden prvih činov nove vlade je bil, da so obesili brivca in zaupaika ranjcega kralja Olivier-le-Daim, podlega človeka nizkega rodu in nizkega mišljenja, katerega je narod nazival Olivier-le-Diable I.

Življenje Ludvika XI. je popisal njegov, prej Karla Drznega odlični minister Philippe de Commynes, seigneur d'Argenton v znameniti knjigi „Mémoires de Commynes“. Ta knjiga je glavni vir za dobo Ludvika XI., — za „chronique scandaleuse“, katero je Ludvik tudi bogato zakladal, pa jako redki „Journal d'un bourgeois de Paris“.

Markantna oseba Ludvika XI. je dala snovi že mnogim pesnikom. Najbolje je njega, njegova pajdaše in njegov čas naslikal Victor Hugo v svoji sloveči „Notre-Dame de Paris“, istotako Walter Scott v „Quentin Durward“. Na slovenskem odru je Ludvik XI. že stal v Bauvillovem „Gringoire“.

Žaloigra, ki se ima danes prvikrat predstavljati v slovenskem gledališču, je spisal francoski romantik in sočasnik Bérangerja, Nodierja, V. Hugona itd. Casimir Delavigne leta 1832. Igra ima mnogo dramatičnih prizorov in jako hvaležne uloge. Uverjeni smo, da bo dobro uspela.

Domače stvari.

— (Osobne vesti.) Profesor na Goriški realni Just Hendrich je imenovan ravnateljem drž. realke v Trstu. — Stolsim dekanom v Mariboru namestu pokojnega Kosarja je imenovan starosta kanonik č. g. Lovro Herg. — Ravnatelj državne gimnazije v Pulji dr. Fran Swida je imenovan ravnateljem drž. gimnazije v Trstu, katere ravnatelj dr. A. Nitsche je premeščen v Isomost.

— (Nov odvetnik.) G. dr. Janko Vilfan je odprl svojo odvetniško pisarno v Radovljici v Klinarjevi hiši.

— (Himen.) Na Raki se je poročila gđna. Marija Gorupova, hči veletržca in odličnega slovenskega rodoljuba g. Josipa Gorupa z gosp. Srečkom Meynierjem, sinom posestnika Rake papirnice in predsednika trgovinske zbornice.

— (Umrli.) je dne 25. t. m. zvečer v Ilirski Bistrici posestnik in dobro znani lesni trgovec gosp. Josip Hodnik v 40. letu svoje starosti.

— (Pevski zbor „Glasbene Matice“) pričenja svoje pevske vaje za bodočo sezijo v ponedeljek 1. oktobra in sicer ženski zbor od 6—7 ure, moški zbor od 8—9 ure. Na ta dan bode zajedno občni zbor in volitev novega odbora, za ženski zbor ob 6. uri, za moški zbor ob 8. uri. Sicer bodo pevske vaje razun ob ponedeljkih še ob sredah ob 8. uri za moški zbor in ob četrčkih ob 6. uri za ženski zbor.

— (Na Ljubljanskem učiteljski) se je oglasilo za ženski oddelk nad 100 prosilk za I. razred. Vzprejetih je bilo vsled nedostatnih prostorov samo 46. Za I. razred moškega oddelka je bilo 42 prosilcev, izmed katerih jih je bilo vzprejetih 31.

— (Nadzorovanje jetnišnic.) Višji državni pravdnik g. dr. Pflügl iz Gradca je ogledal včeraj tukajšnjo kaznilnico na Gradu in jetnišnico na Žabjeku, potem pa druge zavode in urade. Ogleda si tudi žensko kaznilnico v Begunjah.

— (Vožnja po Špitalskih ulicah) hoče magistrat tako urediti, da se bode smelo skozi omenjene ulice voziti samo od Marijinega trga, od mestnega trga pa ne. Tako bi se odstranila nevarnost za pešce posebej za otroke, ki so mej srečujočimi se vozni v tej ozki ulici časih res v zadregi.

— (Požar na Ljubljanskem barju.) Sinoči okoli polu 9. ure udarila je strela v hišo posestnika Franceta Balanta v Ilvci; v trenutku je bila hiša z gospodarskim poslopjem vred v plamenu. Strela je ubila tudi jedno kravo. Strel z Grada naznanil je požar Ljubljanski požarni brambi, ki je pod vodstvom g. Stricelja hitela na pogorišče ter rešila, kar se je še rešiti dalo. Pri gašenju zrušil se je dimnik, predrl kuhinjski obok ter zasul štiri gasilce. Zasute rešili so sicer ostali gasilci takoj, vendar je bil gasilec Janez Indof iz Krakovega na glavi težko ranjen; prepeljali so ga v deželno bolnico. Ostali trije gasilci in sicer Fran Lipež, Janez Baden in Jože Balant bili so lahko ranjeni. Škoda, povzročena po požaru, znaša čez 1000 goldinarjev, dočim so poslopja bila zavarovana le za 500 gld.

— (Cirkus Henry) Sinočna predstava je bila jako dobro obiskana. Razne odlične artistinje so bile odlikovane s šopki. Pri predstavi je svirala vojaška godba.

— (V drugič zeleneče lipe.) Na Poljanškem nasipu blizu mesarskega mostu je videti mlade lipe, ki so drugič pognale. Nekatere lipe so namreč izgubile že sredi meseca avgusta listje, zdaj pa zelene na novo.

— (Vreme.) Navzlic jesenski dobi imeli smo zopet danes grom in blisk, kakor včeraj zvečer, ko je prav pošteno treskalo. Temperatura je vsled toplega široko-vetra precej visoka.

— (Starinsko razkopavanje) na gori Sv. Magdalene veselo napreduje. G. Pečnik v družbi preparatorja dvornega muzeja, g. Bratine, koplje največjo gomilo, ki meri 120 m v obsegu in je 5 m visoka ter najbližja prazgodovinski naselbini. Nahajajo se v njej prav bogati mrliči, ki imajo zlasti lepe fibule, koralde, zapestnice, posode in puščice. Kedor si želi ogledati zanimivo razkopavanje in uživati lepi razgled z gore, naj ne zamudi te prilžnosti.

— (Podružnica sv. Cirila in Metoda za Trbovlje in okolico) ima svoj letni občni zbor v nedeljo dne 30. t. m. v gostilni g. Volavškega v Trbovljah.

— (Grozna nesreča) pripetila se je pretečeno nedeljo na cesti iz Celja v St. Jurij. Celjski meščan in posestnik J. Strauss vozil se je z rodino ter gospo brambovskega stotnika Dobra v Blagovsko graščino pri St. Jurju. Ko so se izletniki vračali domov, splašala sta se konja; gospod Strauss in hčerki njegovi skočili so z voza, gospa Dobl pa je padla s tako silo ob cestni kamen, da si je prebila glavo ter je takoj mrtva obležala. Stotnik Dobl, ki je bil nekoliko časa na odpustu v Celji, vrnil se je bil dan poprej na svoje službeno mesto v Jozefovem na Češkem.

— (Umrlijvost v Celovcu.) Od 13. do 17. t. m. ni v Celovcu nikdo umrl, kar je gotovo redek slučaj.

— (Medvedje v Trnovskem gozdu na Goriškem.) V poslednjem času se je pokazalo v Trnovskem gozdu več medvedov, ljudje govore o štirih. Pred kakim tednom je medved napadel pastirja Tomaža Trpina in ga precej težko ranil. Tudi mej čedami so kosmatini napravili več škode. Lov nanje pa ni imel uspeha in je treba počakati prvega snega, ko se jih bode lahko zasledovalo. Medvedje so prišli v Trnovski gozd baje iz kneza Schöaborna gozdov pod Snežnikom skozi Hrušico.

— (Ponarejeno vino.) V Trstu in posebej v okolici v Barkovljah so se utaborili nekateri brezvestni špekulanti, ki delajo kupčije s ponarejenim, zdravju škodljivim vinom. Tržaški uradni list opozarja na to, naj se proti takim sleparjem strogo rabi zakon proti ponarejevanju vina, katere je namestništvo razglasilo magistratu z nalogom, da se strogo ravna po njih. Tako zdravju škodljivo ponarejeno vino se prodaja tudi po raznih zalogah „italijanskega vina“, katero pa nikdar ni rastlo niti v kakem vinogradu v Italiji ali kje drugod, nego je prišlo na dan v kletih brezvestnih manipulantov, ki se drzno igrajo s človeškim zdravjem, prodavajoč tako brozgo za pristno vino.

— (Lahonska surovost.) V Bazetu je jeden izmed prvakov italijanskih in apostolov „avite culture“ in agitatorjev ob času volitev odvetnik dr. Sandrin te dni zaradi malenkosti napadel nekega Frana Pismabta in ga davil tako silno, da je ubogi napadenec, ki je oče petero otrok, ostal na pol mrtve vsled udarcev in od strahu. Stvar je zdaj pred sodiščem, ki bode razsodilo, je li imel res dr. Sandrin pravico, postopati tako surovo in na tak način kazati svojo naobrazbo.

— (Trgatev v Istri) se je ta teden pričela. Kakor se iz raznih krajev poroča, bode vina letos nekoliko manje, nego lansko leto, a kvaliteta bode izvrstna. Cena moštu je sedaj še precej nizka, ker se v kletih nahaja še mnogo starega vina ter se tudi vnanji kupci do sedaj še niso oglasili.

**Slovinci in Slovenke! ne zabite
družbe sv. Cirila in Metoda!**

Razne vesti.

* (Tudi to ne gre.) Neki madžerski ljudski učitelj je v svoji stiski, kako preživeti sebe in svoje pri majhni plači, pismeno prosil znanega umetnika v gladovanju, Succija, da mu javi recept svojega eliksira, da bi potem tudi on mogel pri svojem skromnem stanju dostojno gladovati. To je zvedel neki drugi ljudski učitelj, ki ga hoče poučiti, da je na krivem potu ter da tako gentlemansko gladovanje ni za ljudskega učitelja. Pisal mu je to-le pismo: „Dragi prijatelj! Vi ste Succija prosili za eliksir; na to se je ta umetnik v gladovanju gotovo sladko nasmeljal, kajti tak eliksir ne more Vam ubogemu ljudskemu učitelju nič pomagati. Vzemimo, da ste v istih razmerah kakor jaz. Jaz imam štiri otroke a Vi menda jednega več ali manj; jaz dobivam 300 gld. plače, pa tudi Vaša plača menda ne bode viša, ker sicer bi ne zahtevali eliksira. Sedaj Vam hočem dokazati, zakaj Vam eliksir ne more pomagati. Ako ste čitali o metodi, kako Succij gladuje, prepričali ste se lahko, da se je prej, nego je začel gladovati, baš obilo nasitil in izpil dve steklenici šampanjca. To ga je stalo po mojem računu najmanj 12 gld. Za svojega 30dnevnega posta je popušil Succij vsak dan 30 smodk, kar zopet, ako smodko računimo le po 2 kr., iznaša 60 kr. na dan; v 30 dneh torej 18 gld. Po postu si je Succij zopet gospodsko omastil brado in ga je tako to 30dnevno gladovanje stalo skupno 42 gld. Ako bi pa Vi, spoštovani tovariš, s svojo obitelji, kojoj računimo na 5 glav, želeli le jeden mesec gladovati po Succijevi metodi, bi vas to stalo 5krat 42 t. j. 210 gld.; a ker dobivate le 25 gld. plače, zato ne morete — to je menda jasno — za samo gladovanje (ne gledé

na druge hišne potrebe) izdati 210 gld. Uvideli boste torej, spoštovani gosp. tovariš, da je tudi tako umešno gladovanje predrago in da si ga ljudski učitelj privoščiti ne more. Gladujmo torej, dragi sodrug, tudi dalje kakor do zdaj, to je ceneje“.

* (Grozen nali v) je v nedeljo naredil silno škodo v Vorderbergu na gornjem Štajerskem. Več hiš je bilo preplavljenih in cesta popolnoma razrušena.

* (Tiha poroka) se je vršila te dni v nekem židovskem templju na Dunaji. Niti običajnega „Da“ nista ženin in nevesta izgovorila. Bila sta namreč oba — gluhonema, kakor tudi več svatov in pri poroki navzočih.

* („Jaques razparalec“ na Tirolskem.) Velikansko senzacijo so povzročili trije umori na Tirolskem. M. J. Landsom in Altransom se je našlo umorjeno 21letno dekle in poleg nje ostro nabrušen nož. Malo pozneje se je našlo v bližini drugo žensko truplo, popolnoma brez obleke in z razparanim spodnjim životom. Zločinca so iskali orožniki in vojaki, a zaman. Pogrešajo se, kakor se govori, še nekatere mlade ženske in se je raznesla govorica o tirolskem „Jaquesu razparalcu“. Še se ni posrečilo zasačiti morilca, katerega iščejo orožniki, vojaki in kmetje, ker so nekatere osebe dale popis dozdevnega zločinca, ko se poroča še o tretjem zločinu. Blizu Medersa se je našlo tretje žensko truplo, ki je bilo tudi razmesarjeno. Razburjenost mej prebivalstvom je nepopisna.

Književnost.

— „Slovanski Svet“ ima v št. 18. nasledajo vsebino: V raznih oblikah pod zapad; — Iz delegacij; — Neszataja polosa; — Iz S. Gregorčičevih poezij; — Hitro lete mi leta tja v večnost; — Viek ču pjesmom...; — Moderno; — Al su...; — Jadoi suprug; — Majci; — Strannik odinok; — Der Königssohn Marko; — Pučke učionice u Dalmaciji i pučki učitelji; — Dopisi; — Ruske drobtinice; — Ogled po slovanskem svetu; — Književnost.

— „Popotnik“, glasilo „Zaveze slovenskih učiteljskih društev“ ima v št. 18. nasledajo vsebino: Šesta skupščina „Zaveze slovenskih učiteljskih društev“; — Kako naj učiteljstvo spisuje šoleke zamude itd; — Prirodopisni pouk v jednorazrednicah; — Listek. (Iz planinskega raja); — Društveni vestnik; — Dopisi in druge vesti; — Natečaji.

Brzjavke.

Celovec 27. septembra. Kandidat z družene slovensko-nemške konservativne stranke, Huber sijajno zmagal s 54 glasovi proti 26, katere je dobil nemški bauerbundarski liberalno-nacionalni kandidat Berger. Huber dobil 28 slovenskih glasov, torej več nego nemških. Nasprotniki včeraj na predvečer volitve v Šmohoru naše volilce, zbrane na shodu v gostilni, s kamnjenji napadli. Poklicati se je morala žandarmerija za stražo.

Dunaj 27. septembra. Danes je umrl poljski drž. poslanec grof Zdzislaw Tyszkiewicz, star 53 let.

Bud mpešta 27. septembra. Avstrijske delegacije proračunski odsek je danes razpravljal o proračunu vojnega ministerstva. Delegat dr. Pacak je pojasnjeval jezikovne razmere, zahteval, naj se naredi konec trpinčenju vojakov, ki provzroča tako mnogo samomorov, govoril o vojaških godbah in o reformi vojaške justice. Vojni minister Krieghammer je obširno odgovarjal, povdarjajoč da so urejene finance prvi pogoj dobri vojski.

Beligrad 27. septembra. Razkralj Milan se ne misli z dvorom vred preseliti v Beligrad, nego namerava stalno naseliti se v Nišu.

Rim 27. septembra. V mestnem gledališču v Lucci so anarhisti uprizorili veliko demonstracijo kličeč: Slava Caseriu! Živela socialna revolucija! Policija je zaprla mnogo oseb.

Bruselj 27. septembra. Volilno gibanje narašča čedalje bolj. Agitacija je velikanska. Nahujskani delavci razganjajo klerikalne in liberalne volilske shode. V Viviersu so govornika napadli s kamni. Neki odvetnik je bil na glavi težko ranjen, več drugih oseb pa lahko poškodovanih.

London 27. septembra. „Daily Telegraph“ pravi, da je pooblaščen izjaviti, da Japonska ni s Francijo in z Rusijo nikake zveze sklenila, dotična vest da je torej neosnovana.

60.000 gld. je glavni dobiček Lvovskih srečk, ki se izplača samo s 10% odbitka. Opozorjamo naše cenjene čitatelje, da je žrebanje že dné 27. septembra.

Vsakdo naj se o času, ko preti nevarnost kolere, natančno pouči o nje bistvu, o sredstvih, kako se je more ubraniti in o oblastvenih predpisih; iz tega bode črpal pomirjevalno uverjenje, da se je moči čuvati pred to boleznijo in da more do gotove stopinje vsaki posamičnik samega sebe, ako ravra pametno, obvarovati, da ne zboli za kolero.

Paziti je treba pred vsem na motenja, ki bi nastala v prebavljanju, na obstrukcije in posebno na drisko, ko bi se ta pojavila. Zdravo prebavljenje ohraniti je treba zmernim načinom življenja, ogibom vsem težko prebavnim jedilom in drugim škodljivostim, ki na prebavo kvarno učinkujejo, kakor tudi s tem, da se čuvamo prehlajenja želodca in vsakega prehlajenja v obče. Zdravo prebavljenje izredno pospešujejo znane Marijanceljske želodčne kapljice lekarnarja C. Bradyja, ki jako okrepčujoče in osvežujoče na želodec delujejo. Marijanceljske kapljice so vedno pomagale zlasti v slučajih, kadar je prebava motena in v tesnobi in pripadajo že mnogo let najprijetnejšim domačim sredstvom v obitelji kot prva pomoč, kadar kdo nenadoma zboli.

Dobivajo se v lekarnah v steklenicah, (ki morajo imeti podpis C. Brady) z navodom gledé uporabe po 40 kr. in 70 kr. (876-9)

Umrli so v Ljubljani:

25. septembra: Franc Javornik, knjigovez, 31 let, Poljanska c-sta št. 27. — Ivana Doles, delavka, 27 let, Rožne ulice št. 8.

V deželni bolnici:

23. septembra: Jabez Brenco, delavec, 38 let.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
26. sept.	7. zjutraj	734 0 mm.	16 0° C	sl. jzh.	jasno	12-60 mm.
	2. popol.	733 4 mm.	23 4° C	sl. jzh.	d. jas.	
	9. zvečer	735 5 mm.	13 8° C	sl. szh.	dež.	dežja.

Srednja temperatura 17 7°, za 3 8° nad normalom.

Dunajska borza

dné 27. septembra t. l.

Skupni državni dolg v notah	98 gld. 85 kr.
Skupni državni dolg v srebru	98 . 85 .
Avstrijska zlata renta	124 . 50 .
Avstrijska krona renta 4%	97 . 80 .
Ogerska zlata renta 4%	122 . 20 .
Ogerska krona renta 4%	96 . 70 .
Avstro-ogerske bančne delnice	1039
Kreditne delnice	312
London vista	124
Nemški drž. bankovci za 100 mark	60 . 92 1/2 .
20 mark	12 . 18 .
20 frankov	9 . 88 .
Italijanski bankovci	45 . 15 .
C. kr. cekini	5 . 89 .

Učenca

z dobrimi spričevali, lepega vedenja, poštenih starišev, vzprejme takoj v specialijsko prodajalnico

J. Spoljarič

(1070-2)

Florijanske ulice št. 37.

Št. 555.

Natečaj.

(1081-1)

Na c. kr. obrtni strokovni šoli za obdelovanje lesa v Ljubljani je popolniti

mesto strokovnega učitelja

za jezikovne in merkantilne predmete.

Dotični učitelj je ob jednom obvezan, poučevati imenovane predmete tudi na strokovni šoli za umetno vezenje in šivanje čipek.

Služba se za sedaj odda samo kontratno. Letna remuneracija jej je 840 gld.

Prosilci naj priložé svojim prošnjam potrebna izpričevala in natančni curriculum vitae, potem pa naj jih izročí do zadnjega oktobra t. l. podpisnemu ravnateljstvu.

C. kr. ravnateljstvo obrtnih strokovnih šol v Ljubljani, dné 26. septembra 1894.

Posredovalnica služb

G. FLUX

v Ljubljani, na Bregu šte. 6

ima

veliko izbéro služb

za pristojne posle vsake kategorije (moške in ženske), zlasti za kuharice (tudi k jedni ali dvema osebam), hišne, pestunje in dekleta za vsako delo itd. itd. (983-17)

Želodčne kapljice

koje p. n. občinstvo navadno zahteva pod imenom

Marijanceljske kapljice.

Te kapljice so zelo pro-spešne (provzročujejo slat do jela, razstvarjajo sliz, so pomirjive in olajšujejo, ustavljajo krč in krepijo želodec; rabijo pri nape-njanji in zapečenosti, preobloženem želodci z jedili in piščanci i. t. d.

Steklenica z rabilnim navódom velja 20 kr., tucat 2 gld., 3 tucate samo 4 gld. 80 kr.

Priporočá jih

Lekarna Trnkóczy

zraven rotovža v Ljubljani. (1010-3)

Pošilja jo se vsak dan po pošti proti povzetji.

C. kr. glavno ravnateljstvo avstr. drž. železnice.

Izvod iz voznega reda

veljavnega od 1. junija 1894.

Nastopno omenjeni prihajalji in odhajalji časi označeni so s srednjeevropskim časom. Srednjeevropski čas je krajnemu času v Ljubljani za 3 minuti naprej.

Odhod iz Ljubljane (juž. kol.).

Ob 19. uri 5 min. po noči osebni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, des Selthal v Ansee, Ischl, Gmunden, Solnograd, Lend-Gastein, Zell na Jeseru, Inomost, Brogenz, Curih, Geneva, Paris, Steyr, Linc, Budejovic, Plasn, Marijine varo, Eger, Karlove varo, Francove varo, Prago, Lipsko, Dunaj via Amstetten.
Ob 6. uri 7 min. zjutraj osebni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, des Selthal v Ansee, Ischl, Gmunden, Solnograd, Lend-Gastein, Dunaj via Amstetten.
Ob 11. uri 41 min. dopoldne osebni vlak v Novo mesto, Kočevje.
Ob 11. uri 50 min. dopoldne osebni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Selthal, Dunaj.
Ob 4. uri 14 min. popoldne osebni vlak v Trbiš, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, des Selthal v Solnograd, Lend-Gastein, Zell na Jeseru, Inomost, Bregu, Curih, Geneva, Paris, Steyr, Linc, Gmunden, Ischl, Budejovic, Plasn, Marijine varo, Eger, Francove varo, Karlove varo, Prago, Lipsko, Dunaj via Amstetten.
Ob 6. uri 30 min. zvečer osebni vlak v Novo mesto, Kočevje.

Prihod v Ljubljano (juž. kol.).

Ob 5. uri 53 min. zjutraj osebni vlak s Dunaja via Amstetten, Lipske, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Egra, Marijinih varov, Planja, Budejovic, Solnograda, Lince, Steyra, Gmudena, Ischla, Aussee, Parisa, Geneva, Curih, Brogenz, Inomosta, Zella na Jeseru, Lend-Gasteina, Ljubnega, Celovca, Franzensfeste, Trbiša.
Ob 8. uri 6 min. zjutraj osebni vlak iz Novega mesta, Kočevja.
Ob 11. uri 27 min. dopoldne osebni vlak s Dunaja via Amstetten, Lipske, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Egra, Marijinih varov, Planja, Budejovic, Solnograda, Lince, Steyra, Parisa, Geneva, Curih, Bregu, Inomosta, Zella na Jeseru, Lend-Gasteina, Ljubnega, Celovca, Lince, Pontabla, Trbiša.
Ob 12. uri 46 min. popoldne osebni vlak iz Novega mesta, Kočevja.
Ob 4. uri 48 min. popoldne osebni vlak s Dunaja, Ljubnega, Selthalja, Beljaka, Celovca, Franzensfeste, Pontabla, Trbiša.
Ob 8. uri 34 min. zvečer osebni vlak iz Novega Mesta, Kočevja.
Ob 9. uri 21 min. zvečer osebni vlak s Dunaja preko Amstetena in Ljubnega, Beljaka, Celovca, Pontabla, Trbiša.

Odhod iz Ljubljane (drž. kol.).

Ob 7. uri 23 min. zjutraj v Kamnik.
" 8. " 55 " popoldne " "
" 10. " 10 " zvečer " " (slednji vlak le ob nedeljah in praznikih.)

Prihod v Ljubljano (drž. kol.).

Ob 6. uri 56 min. zjutraj iz Kamnika.
" 11. " 15 " dopoldne " "
" 6. " 30 " zvečer " "
" 9. " 55 " zvečer " " (slednji vlak le ob nedeljah in praznikih.) (4-218)

Gradnjo

betonskih kanalov

iz portlandskega in romancement-betona ter iz tolenega betona za mesta, tovarne in privatne hiše (tudi greznice iz cementa)

vedovedov

prevzema

podjetništvo za betonske gradnje in tovarna za proizvode iz cementa

Ferdo Hrúza in Urh Rosenberg v Pragi.

Natančnejša pojasnila daje (1048-4)

Ferdo Hrúza v Ljubljani

Poljanski nasip št. 12.

Naznanilo.

Dné 29. septembra t. l. vršila se bode pri c. kr. okrajnem sodišču v Cerknici od 10.—12. ure dopoldne

prostovoljna javna dražba

v Anton Jeršan-ovo zapuščino spadajočih gozdnih parcel šte. 2114/99, 2215/3, 2114/101, 2215/1, 2114/100 in 2215/2 kat. občine Bezuljak.

Te gozdne parcele obsegajo 62 oral 912 □°, obsto é iz jelovine, katera se dá večinoma porabiti za trgovino ter imajo tudi lep naraščaj. Debla čez 14" oziroma 12" so po zvedenih zaznamovana in v skupnih precejena.

Po dražbenih pogojih, ležečih na vpogled pri c. kr. okrajnem sodišču v Cerknici in pri podpisancu prodajo se te parcele tudi posamezno ter ima vsak ponudnik položiti 20 odstotno varščino.

Dr. Dragotin Treo,

(1056-3)

odvetnik v Postojini.

Le še malo predstav!

CIRKUS HENRY

najbolj sloveča družba umetelnih jezdecov

v Ljubljani, v Lattermannovem drevoredu.

Danes v četrtek dné 27. septembra 1894

benefična predstava

na korist univerzalnih umetnikov rodbine Léonove.

Prvikrat:

Velikansk vzpored.

Prvikrat:

Slovanska kmetska svatba.

Velika ensemble-predstava, zajeta iz življenja in za cirkusovo pantomimo priredil ravnatelj Henry. Pantomimo predstavlja v štirih prizorih vse osebe in 20 konj.

I. prizor: Odhod z očetovega doma. — II. prizor: Po poroki pred krčmo. — III. prizor: Konjski tatovi. — IV. prizor: Zasedovanje konjskih tatov in njih ujetje. — Voznja proti domu.

Pol ure pred začetkom predstave koncert, ki ga izvršuje domači orkester.

Jutri v petek dné 28. septembra 1894

(1082)

poslednji High-Life-večer.

Novosti

za jesensko in zimsko sezôno
v konfekcijah
za gospe in deklice
blúzah za gledališče in prevezah (Schärpen)

priporočá po jako nizkih cenah

(1080-1)

Anton Schuster

v Ljubljani, v Špitalskih ulicah.

Lvovske Srečke à 1 gld.

(1020-11)

Glavni dobiček

gld. 60.000 gld.

11 srečk 10 gld.

6 srečk 5 gld. 50 kr.

priporočata:

J. C. Mayer
in A. Gruber.

Izdajatelj in odgovorni urednik: Josip Noll.

Lastnina in tisk „Národne Tiskarne“.